

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 25 / IV legislatura / Segon període

Dimecres, 28 d'octubre de 1992

Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana

Presidència de l'Honorable Sr. Joan Rigol

Sessió núm. 3

La sessió s'obre a les cinc de la tarda i cinc minuts.

Compareixença del director de l'Escola de Policia de Catalunya, per tal de conèixer la situació, l'activitat regular i els projectes previstos per aquesta institució (Punt primer de l'ordre del dia.)

Exposició: *Director de l'Escola de Policia de Catalunya (p. 495).*

La sessió se suspèn a dos quarts de sis de la tarda i es reprèn a tres quarts de sis i cinc minuts.

Preguntes subsegüents a l'exposició

Sobre la previsió de cursos universitaris de seguretat pública

Formulació: *Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 498).*

Resposta: *Director (p. 498).*

Sobre brigades especialitzades en agressions sexuals i maltractaments

Formulació: *Sra. Oranich (IC) (p. 498).*

Resposta: *Director (p. 499).*

Rèplica: *Sra. Oranich (IC) (p. 499).*

SUMARI (2)

Sobre la formació per a aspirants a mossos d'esquadra i a policies locals

Formulació: Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 499).

Resposta: Director (p. 499).

Repregunta: Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 500).

Segona resposta: Director (p. 500).

Sobre el reciclatge de la policia

Formulació: Sr. Rodri (ERC) (p. 500).

Resposta: Director (p. 501).

Repregunta: Sr. Rodri (ERC) (p. 501).

Segona resposta: Director (p. 501).

Sobre la col·laboració amb altres institucions

Formulació: Sra. Utgés (S) (p. 501).

Resposta: Director (p. 501).

Sobre la relació de l'Escola de Policia amb les policies europees, sobre la valoració social de la policia catalana, sobre els criteris que inspiren l'acció preventiva i sobre la situació actual dels Mossos d'Esquadra en relació amb altres policies europees

Formulació: Sr. Orriols (CiU) (p. 502).

Resposta: Director (p. 502).

El debat del punt primer de l'ordre del dia, únic que es transcriu, fineix a un quart de set de la tarda i deu minuts.

SESSIÓ NÚM. 3 DE LA COMISSIÓ DE JUSTÍCIA, DRET I SEGURETAT CIUTADANA

La sessió s'obre a les cinc de la tarda i cinc minuts. Presideix el Sr. Rigol, acompanyat del vice-president, Sr. Oliart, i de la secretària, Sra. Bruguera. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Sol.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Camps i Rovira, Sr. Campuzano, Sr. Escudé, Sr. Gilabert, Sr. Orriols, Sr. Pérez-Moreno, Sr. Renau, Sra. Ruiz, Sr. Vila i Foruny, i Sr. Bota (en substitució del Sr. Vila i Giró), pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Abelló i Alfonso, Sra. Barenys, Sra. De Madre, Sr. Font, Sra. Utgés i Sra. Vandellós, pel G. Socialista; Sr. Carod-Rovira (en substitució del Sr. Morera) i Sr. Rodri, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sra. Oranich, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya, i Sr. Pujol i Folcrà, pel G. P. Popular.

Assisteix en aquesta sessió el director de l'Escola de Policia de Catalunya, Sr. Jesús M. Rodés.

Ordre del dia

Punt únic: Compareixença del director de l'Escola de Policia de Catalunya, per tal de conèixer la situació, l'activitat regular i els projectes previstos per aquesta institució.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors diputats, comença la sessió, amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del director de l'Escola de Policia de Catalunya, per tal de conèixer la situació, l'activitat regular i els projectes previstos per aquesta institució.

Prego al senyor Rodés que vulgui accedir aquí, a la taula, per dirigir-nos la paraula.

Agraïm la presència del director de l'Escola de Policia. Té la paraula el senyor Rodés.

El Sr. DIRECTOR DE L'ESCOLA DE POLICIA DE CATALUNYA (Jesús M. Rodés): Honorable president, il·lustres senyores i senyors diputats, en començar la meua intervenció vull agrair molt sincerament a la Comissió haver-me convocat per tal d'informar sobre la situació, l'activitat regular i els projectes de l'Escola de Policia de Catalunya, de la qual vaig ser nomenat director, per Ordre de 2 de desembre del 1988, per l'honorable conseller de Governació.

El mandat explícit del conseller era el d'administrar i desenvolupar, amb la mirada fixa en la utopia, la Llei 27/85, de 27 de desembre, de l'Escola de Policia de Catalunya, emanada d'aquest Parlament. Aquest mandat partia de l'existència d'unes instal·lacions a Mollet del Vallès, originàriament dedicades a altres usos, i d'una petita estructura de personal, segregada del que havia estat el centre de formació de la Direcció General de Seguretat Ciutadana. No es pot dir que comencéssim de zero, però la realitat és que, en aquelles dates, els recursos humans i materials distaven molt de constituir el mínim imprescindible per poder portar a terme l'establert en la Llei de l'Escola de Policia de Catalunya.

Permeteu-me, doncs, que faci algunes referències al caràcter i a les especificitats d'aquesta Llei, que cal considerar com a singular i especialment innovadora en el marc de la formació

policia en els països democràtics. Singularitat i especificitat que poden explicar-se tant per la manca d'una tradició policial pròpia, com per la voluntat d'incidir, d'una manera moderna i qualitativament elevada, en l'exercici de les competències que, en matèria policial, tant la Constitució espanyola com l'Estatut d'autonomia conferien a la Generalitat de Catalunya.

En efecte, es partia d'una experiència remota i minsa, la de la Generalitat republicana, que el 1933 i el 1934 definí una estructura de formació policial que ben just es va poder posar en funcionament, que el 6 d'octubre, primer, i l'esclat de la Guerra Civil, després, n'impediren la cristallització. Per una altra banda, existia una heterogènia i poc modulable realitat formativa policial, que responia a la necessitat que algunes de les policies locals més importants de Catalunya tenien respecte a la formació dels seus efectius, entre les quals cal destacar l'existència d'una Escola de la Guàrdia Urbana de Barcelona.

Per entendre la nostra situació actual i a partir de les línies de desenvolupament presents, tant de l'Escola de Policia de Catalunya com del mateix sistema de seguretat pública del nostre país, cal fer referència a la primera definició formal del model de seguretat pública, que es va produir en aquest Parlament, com a conseqüència de l'anàlisi de l'actuació de la Policia Nacional a Barcelona el vespre del 23 d'abril de 1985. Aleshores, totes les forces polítiques del ventall parlamentari assumiren amb força la necessitat de comptar amb uns serveis de policia diferents, propis i ben estructurats, que s'anessin encarregant de manera progressiva de la seguretat pública de Catalunya, amb el benentès que les tres administracions concurrents tenien —i tenen— competències en la matèria, sense que aquestes darreres, però, estiguin definides d'una manera estàtica. Així, el sistema de seguretat pública de Catalunya resulta un sistema obert i en evolució.

Sigui com sigui, assumint la vella tradició municipalista del catalanisme polític, aquest Parlament ja havia començat a perfil·lar, encara que fos tímidament, el que seria el primer esglaó de la policia de Catalunya, la Policia Local, mitjançant la Llei de coordinació de les policies locals, de març de 1984. D'altra banda, a partir de la transformació i la desmilitarització d'una petita força policial només a nivell provincial de Barcelona, la Generalitat començava la seva pròpia policia desenvolupant el cos de Mossos d'Esquadra.

Avui, tot i que estem molt lluny del sostre de desplegament possible de la nostra policia, podem afirmar que disposem de més mossos d'esquadra que els que mai ha tingut Catalunya en tota la seva història. Polícies locals i cos de Mossos d'Esquadra constitueixen, a les ordres de la Generalitat i dels ajuntaments, elements substancials del nou sistema de seguretat pública de Catalunya. A la Generalitat, a més, li correspon, entre altres competències, la formació d'aquestes forces de policia. D'aquí —com subratlla el preàmbul de la Llei— la necessitat d'una Escola de Policia de Catalunya que proporcioni una formació adequada a la policia autonòmica i a les policies locals en els òrgans de direcció de la qual els ajuntaments han de tenir una participació fonamental, com a titulars i responsables de llurs policies. L'Escola pot esdevenir així una peça decisiva en la configuració d'un nou model de seguretat pública a Catalunya.

Em sembla interpretar que el Parlament optava per un model original d'escola, que, en primer lloc, es definia per la seva consideració d'organisme autònom, per bé que adscrit al Depar-

tament de Governació; que s'adreçava a un conjunt heterogeni de forces policials —el cos de Mossos d'Esquadra, les policies locals— i a qualsevol altre cos de seguretat dependent o que pugui dependre de la Generalitat; que se li atribuïa prestar suport a la Direcció General de Seguretat Ciutadana, en els processos de selecció de la policia autonòmica, i als ajuntaments que ho sollicitin, en els processos de selecció de policies locals, i que era concebuda com una escola de cicle complet, capaç d'impartir tot l'ensenyament policial, ja fos de grau elemental, mitjà o universitari.

En fer-se càrrec del Departament de Governació, l'honorable conseller Gomis i Martí decidí impulsar definitivament aquesta creació del Parlament de Catalunya. La progressiva implantació del nou sistema de seguretat pública començaria per un procés, clar i definit, de formació policial moderna. Aquesta formació havia de partir d'un ensenyament al més qualificat possible dels mètodes i de les tècniques policials, però d'acord amb les noves concepcions de la policia i del seu paper com a gestora, entre altres instàncies, del conflicte social. De totes maneres, constituïa un element fonamental l'afirmació que la protecció efectiva de l'exercici dels drets i les llibertats dels ciutadans eren no solament una tasca essencial de la força pública, sinó un element cabdal de la seva legitimitat. Un servei públic entès com a servei al públic havia d'apropar-se als estàndards culturals comuns de la societat catalana i, a la vegada, vehicular els valors continguts en la Constitució i l'Estatut. En definitiva, es tractava de desvetllar, a través del procés formatiu, les actituds i les aptituds concomitants amb el paper de promoció i protecció dels drets humans, que constitueix la característica principal de la nova policia.

En la pràctica, això comportà, ultra una redefinició del curs de formació bàsica, allargant fins a nou mesos la seva duració, una progressiva vinculació a les tasques docents de l'Escola de professorat universitari, la presència del qual ha estat no solament insubstituïble, sinó que progressivament ha constituït un dels signes d'identitat de l'Escola de Policia. Però no es tractava només de portar els professors universitaris a l'Escola; es tractava —i es tracta, també, i aquest és un dels reptes del proper quadrienni— de portar la policia a la universitat per fer-hi l'única cosa que cal que la policia faci a la universitat: estudiar. Aquest és un dels objectius fixats en el conveni entre l'Escola de Policia de Catalunya i la Universitat Autònoma de Barcelona: el disseny d'una diplomatura, d'una llicenciatura i d'un màster en seguretat pública que constitueixi el nucli fonamental del pla de carrera de la policia de Catalunya, que la Llei de policies locals encarrega a l'Escola d'elaborar.

Al llarg d'aquests quatre anys, en l'expectativa que citàvem, hem anat definint el curs de formació bàsica —del qual, si escau, després en el diàleg en podem analitzar els trets més característics— i també els cursos de promoció, que fins enguany han consistit en cursos d'ascens a caporals, sergents, sergents majors del cos de Mossos d'Esquadra i sots-inspectors de les policies locals i inspectors de policia. D'altra banda, s'han dissenyat i s'ha procedit a la realització de diversos cursos d'especialització. Finalment, per respondre les necessitats no ja de formació, en sentit estricte, sinó de capacitació per a agents de policia, que mancaven d'aquella formació bàsica, l'Escola de Policia ha realitzat arreu del territori nacional cursos específics que, per citar-ne un exemple, han permès que el conjunt de les policies

locals de les circumscripcions de Tarragona o de Girona fossin dotades d'una base formativa comuna, la qual cosa ha repercutit en la millora del servei públic en aquestes àrees.

En resum, al llarg d'aquests quatre anys hem realitzat, de forma ascendent, una sèrie de cursos, tant de formació bàsica com de promoció i d'especialització. L'any 1989, vam tenir un total absolut de 539 alumnes, que van fer cursos de formació bàsica o d'especialització en transport de mercaderies perilloses, vigilància penitenciària o cursos de capacitació; l'any 1990, el total d'alumnes ja havia pujat a 1.266 i el de cursos a 17, i s'amplià l'oferta formativa de l'Escola amb cursos com «Policia i medi ambient» i «Policia i protecció del patrimoni», que eren absolutament nous en l'espai policial, en l'espai policial espanyol; l'any 1991, el nombre total d'alumnes va ser de 1.092 i el total de cursos de 24, i, finalment, enguany, fins al dia d'avui, els alumnes que han passat per l'Escola són 1.195, amb un total de 24 cursos diferents, dels quals, si després volen, podem parlar.

De totes aquestes dades vull destacar el fet que en aquests quatre anys han passat per l'Escola per seguir-hi cursos l'equivalent a la meitat de la policia de Catalunya, i que els nous agents de la policia, en un percentatge superior al 80%, han passat, abans d'incorporar-se als seus cossos, per un curs de formació de nou mesos, la qual cosa, si més no, constitueix una excepció a l'Estat espanyol. Ambdós elements constitueixen, al meu entendre, una bona justificació de l'esforç que el Govern ha fet per tal de dignificar la formació i, per tant, la professió policial.

Pel que fa a les tasques de suport a la selecció, i només comptant des de l'entrada en vigor de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, l'Escola de Policia de Catalunya ha participat, en poc menys d'un any, en diversos tribunals per accedir a les diverses categories de policia, en 59 municipis. Per realitzar totes aquestes tasques, calia dotar l'Escola de Policia d'una infraestructura adequada als reptes que tant la Llei de policies locals com la mateixa Llei de l'Escola li posaven al davant.

El 1988, l'Escola ocupava aproximadament una quarta part del territori actual, disposava de dos edificis semidevastats —a la planta baixa dels quals se situaven les oficines administratives de l'Escola—, d'un edifici de menjador i cuina parcialment inutilitzat, d'un aulari molt deteriorat, en el qual existien 10 aules, i d'un gimnàs declarat ruïnós i que calgué enderrocar.

Durant els anys 88, 89 i 90, per tal d'ampliar la capacitat immediata de l'Escola, es procedia a l'habilitació d'obres provisionals, i fins i tot un envelat servia alternativament de gimnàs i de sala d'actes. Enmig de l'allau d'estudiants, tant procedents del cos de Mossos d'Esquadra com de les policies locals, es procedí a la restauració dels edificis que admetien aquest tractament. Així, avui disposem d'un edifici de dues plantes, que compta, a la planta baixa, amb cuina i menjador per a 400 places, i en la seva planta primera té una aula magna amb capacitat per a 150 alumnes, i vuit aules, de 30 places cadascuna, totes equipades amb els sistemes àudio-visuals que la didàctica moderna exigeix.

Al mateix temps, s'ha construït una residència amb una capacitat de 284 places, que, momentàniament, cobreix les necessitats de l'Escola. S'ha reformat i ampliat l'aulari, fins a un total de 22 aules, amb capacitat per a 30 alumnes cadascuna, i tres aules especials de 72 places. En el mateix edifici hi ha ins-

tañat el Centre de Documentació Policial i un auditori amb cabuda per a 396 persones, equipat amb traducció simultània. També s'ha construït un pavelló de govern, que hostatja la direcció i una part dels serveis administratius. L'Escola disposa, a més, d'altres instal·lacions, com ara una sala multiús, en la qual es poden realitzar tant maniobres policials com la pràctica esportiva dels alumnes. Aquest edifici conté vestuaris, dutxes i serveis per a 600 usuaris. A partir d'enguany, també disposem d'una pista d'atletisme homologada, al costat de la qual hi haurà una piscina coberta, que a hores d'ara està en avançada fase de construcció.

La realització dels Jocs Olímpics de Barcelona ha estat l'oportunitat de l'ampliació definitiva de l'Escola, que actualment compta amb unes 30 hectàrees de terreny, a l'interior de les quals s'ha construït un edifici modular, en què estan instal·lades les galeries de tir, construïdes pel COOB i que foren utilitzades per als exercicis de tir de precisió durant els Jocs. Aquestes instal·lacions, l'Escola les cedirà, quan escaigui, per a la pràctica esportiva, d'acord amb les federacions respectives, però normalment seran utilitzades per a les pràctiques pròpies de l'ensenyament policial i per al manteniment de les aptituds específiques, tant dels mossos d'esquadra com de les policies locals.

L'honorable conseller de Governació ha ofert, també, la utilització d'aquestes instal·lacions al conjunt de cossos i forces de seguretat. Aquests nous edificis compten, també, amb àrees d'oficines, magatzem i garatge, i també amb les zones d'aparcament per al personal de l'Escola, el professorat i l'alumnat. L'Escola disposa de tres àrees sanitàries, servides per personal de l'Institut Català de la Salut; actualment comptem amb una metgessa i dues infermeres.

Al llarg d'aquests quatre anys, l'Escola de Policia ha posat un èmfasi especial en les seves relacions amb altres institucions similars del nostre entorn polític democràtic. Això ha comportat la formació d'un equip humà atent a allò que era més innovador en el terreny de la formació policial, ha donat peu a intercanvi d'alumnes i professors i ha permès la projecció exterior de l'Escola de Policia de Catalunya.

En particular, vull subratllar la realització a l'Escola de Policia de Catalunya, l'any 1990, de la V Trobada de Responsables de Formació i de Coordinació de les Policies Locals de l'Estat Espanyol i del Fifth Annual International Symposium on Criminal Justice Issues, organitzat conjuntament per l'Oficina Internacional de Justícia Criminal de la Universitat d'Illinois a Xicagó i l'Escola de Policia de Catalunya. Aquesta darrera activitat reuní a Mollet cent trenta especialistes de trenta països diferents.

També vull posar de relleu les II Jornades de la Xarxa Europea de Centres de Documentació Policial, que acabem d'organitzar aquest mateix mes d'octubre en cooperació amb l'Institut dels Estudis de la Seguretat Interior, del Ministeri de l'Interior de la República francesa. En la mateixa perspectiva però en una altra línia, l'Escola ha multiplicat els contactes multilaterals i bilaterals tant en el terreny de la formació com de la recerca. Alumnes d'escoles d'altres comunitats autònomes han fet estades de formació a l'Escola de Policia de Catalunya. Des del 1990 l'Escola de Seguretat del Govern Foral de Navarra i la nostra intercanvien anualment els seus alumnes. Per primera vegada, enguany, aquest intercanvi s'ha produït també amb

l'École Nationale de Police de Tolosa de Llenguadoc, amb l'Acadèmia Neerlandesa de Policia i amb el Col·legi de la Policia Nacional Sueca, els quals han enviat alumnes a la nostra Escola per realitzar-hi pràctiques. Igualment mereix destacar la cooperació en matèria formativa entre l'Escola de Policia de Catalunya i l'Acadèmia de la Gendarmeria Reial del Canadà.

Abans d'acabar aquestes referències a la projecció exterior, voldria fer particular menció a les relacions de l'Escola amb el sistema de Nacions Unides. El 1990, com a director de l'Escola de Policia, vaig participar en tant que consultor de la Secretaria General en el VIII Congrés de les Nacions Unides sobre Prevenció del Delicte i Tractament del Delinqüent. El juny de 1991 la Secretaria General de les Nacions Unides m'encarregà el disseny inicial d'un model de policia nacional civil per a El Salvador susceptible de ser utilitzat com a document de base en les negociacions de pau auspiciades pel secretari general. L'octubre de 1991 el secretari general em nomenà cap de la missió de les Nacions Unides per a l'establiment d'una policia nacional civil a El Salvador. En acabar aquesta missió, el secretari general s'adreçà al president de la Generalitat per demanar-li que m'autoritzés a participar com a membre del seu equip en la mesa de negociacions que conduí, finalment, a la signatura dels acords de Chapultepec el 16 de gener de 1992.

Paral·lelament, des del febrer d'enguany l'Escola ha obert una via de cooperació amb l'Institut Interamericano de Derechos Humanos tot participant en el seu Programa de capacitação en derechos humanos para fuerzas armadas y de seguridad, a l'Amèrica Central, programa realitzat sota el patrocini de la Comissió de les Comunitats Europees.

Pel que fa a l'àmbit de la recerca, l'Escola disposa d'un centre de documentació policial, l'objectiu del qual és recollir, processar i difondre la informació publicada sobre matèries relatives a la policia i a la seguretat pública. El centre fou creat el 1989 i disposa de biblioteca, amb uns 8.000 volums aproximadament; hemeroteca, amb 185 publicacions periòdiques; cartoteca, amb 5.075 mapes, i també d'un centre de recursos audio-visuals i un servei de teledocumentació.

Com aborda l'Escola els propers quatre anys? Arribats a aquest punt i realitzades o a punt d'acabar les obres d'infraestructura de l'Escola, semblava convenient aprofundir en el contingut del nostre treball adequant els recursos humans i materials a les necessitats cada vegada més explicitades de la nostra societat per tal de desenvolupar una cultura policial pròpia que permeti consolidar l'estructura de la formació policial. Això comporta, en primer lloc, el desenvolupament dels òrgans col·legiats de l'Escola, que constitueixen els fòrums apropiats per a la participació institucional de totes les parts concernides en la formació policial. En efecte, el Consell Pedagògic i el Consell de Direcció en llurs reunions periòdiques han de contribuir decisivament a vehicular les demandes socials específiques, de tal manera que es pugui assolir allò que ha estat definit com la missió de l'Escola: convertir l'Escola de Policia de Catalunya en una peça decisiva en la configuració d'un nou sistema de seguretat pública que s'ajusti a les necessitats reals, concretes i canviants dels ciutadans de Catalunya i que s'articuli de conformitat amb la clara delimitació de funcions i àmbits d'actuació de totes les Administracions i els cossos implicats, i també a l'existència dels mecanismes apropiats de coordinació.

La definició d'aquesta missió, aprovada pel Consell de Direcció, constitueix la clau de volta del Pla estratègic 1992-1996, la redacció del qual hem abordat com a eina oberta i, per tant, revisable, que ha de constituir la guia per a l'acció de l'Escola en els propers anys per tal de dur a terme les finalitats de l'EPC, d'acord amb allò que el Parlament i/o el Govern li ha encomanat fer, és a dir: formar els membres del cos de Mossos d'Esquadra i dels cossos de Policia Local de Catalunya; prestar suport en la selecció a la Direcció General de Seguretat Ciutadana i als ajuntaments que ho sol·licitin; investigar, estudiar i divulgar matèries relatives a policia i seguretat ciutadana —tot això mitjançant els instruments intel·lectuals i materials necessaris per assentar els principis d'organització i els mètodes d'actuació de la policia en el respecte i la promoció dels drets humans—; contribuir a la comprensió entre els més diversos sectors de la societat catalana de la funció encomanada a la policia en una democràcia; incrementar el prestigi social de la professió policial, avivar la reflexió i el debat entorn el model de seguretat pública que requerirà la Catalunya de finals d'aquest segle; emparar l'afany de progrés de les organitzacions policials i també l'esperit de renovació professional dels policies; facilitar als cossos de policia i també als seus membres l'accés a tecnologies intel·lectuals que els ajudin a entendre amb profunditat els fenòmens socials que requereixen la seva intervenció; atreure sectors universitaris cap a la reflexió i la investigació científica sobre la policia; difondre els trets més característics de la tradició policial de Catalunya; incorporar les nostres policies al debat internacional sobre el paper acordat de la policia en unes societats sotmeses a ràpides transformacions, caracteritzades per les migracions massives, la multiplicitat racial i la coexistència de grans diferències culturals entre els ciutadans; mostrar els sistemes policials més avançats i les experiències innovadores en l'organització i els mètodes d'actuació de la policia; afavorir el coneixement mutu entre tots els integrants del sistema de seguretat pública de Catalunya: autoritats legislatives, judicials i administratives, cossos i forces i professionals, i, finalment, promoure la coordinació i la cooperació entre la policia i els serveis d'extinció d'incendis i els de protecció civil.

Em sembla que he ocupat exactament la mitja hora que el president m'havia donat, i estic a la seva disposició pel que vostès desitgin.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor director de l'Escola de Policia.

Correspon ara donar el temps de preparació de les preguntes que creiem oportú adreçar. Jo voldria demanar als senyors portaveus si els sembla que un quart d'hora pot ser una bona mesura de temps per fer-ho. *(Pausa.)* Doncs, de moment, suspenem la sessió fins d'aquí a -un quart d'hora.

(La sessió se suspèn a dos quarts de sis de la tarda i es repren a tres quarts de sis i cinc minuts.)

El Sr. PRESIDENT: Reprenem la sessió, senyores i senyors diputats, amb la qüestió que planteja el portaveu del Grup Popular, el senyor Simon Pujol; per explicar la pregunta, té la paraula.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, el director de l'Escola de Policia de Catalunya en la seva intervenció ens ha dit que hi havia un conveni signat amb la Universitat Autònoma pel qual es podria fer un curs de postgrau, en forma de diploma-

tura o màster, en seguretat pública, i referent a aquest tema a mi m'agradaria a veure si ens podria explicar l'abast d'aquest màster, el temps de durada, quan començarien o estan previstos que comencin els cursos, de quines matèries consistiria, i qui podria acollir-se per a la formació..., o sigui per anar a aquest curs de postgrau.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor director de l'Escola de Policia.

El Sr. DIRECTOR: En aquests moments el que tenim és una comissió mixta, formada per representants de la Universitat i de l'Escola que estan dissenyant el currículum que tindrà, no només un màster, sinó que jo he citat els tres nivells dels actuals estudis universitaris, és a dir, diplomatura, llicenciatura i màster. I segurament la manera més fàcil de començar serà pel màster al qual tindran accés aquells candidats del cos de Mossos d'Esquadra o de les policies locals de Catalunya que disposin de la titulació prèvia per a l'accés al màster, és a dir, una llicenciatura universitària.

Després, segurament, el segon esglaió pel qual seguirem serà l'inici de la diplomatura, és a dir, els tres primers anys d'una carrera universitària, i també hi tindran accés aquells candidats policies que tinguin les condicions requerides, bé per títol, bé per examen d'ingrés d'accés a la universitat, per accedir a la universitat, eh? Per tant, el que farem serà, a cavall dels ensenyaments tècnics que es donen a l'Escola en matèria de policia i dels ensenyaments generals que es donen a la Universitat en diverses facultats, però bàsicament a partir dels departaments de la Facultat de Dret i de la Facultat de Ciències Polítiques, doncs, crear tota una carrera que equipari els comanaments de la policia per a la seva formació amb els llicenciats, amb els diplomats, amb els llicenciats i amb els màsters universitaris.

És a dir, calculem que el primer curs de màster pot començar l'octubre de l'any que ve, eh?, i possiblement l'altre octubre podríem començar el primer curs de la diplomatura.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor director. El senyor diputat vol repreguntar?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: No, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Per una iniciativa del parlamentari, del portaveu d'Esquerra Republicana que ha demanat aigua a la sala, s'apiguen que en aquests moments hi ha unes determinades existències d'aigua mineral a l'última taula a la meua esquerra. Si algú se sent realment assedegat podrà accedir a l'aigua. Moltes gràcies.

Té la paraula ara la representant, la portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, la senyora Magda Oranich.

La Sra. ORANICH: Gràcies, senyor president. En primer lloc, felicitar el director de l'Escola de Policia pel seu informe i pel funcionament de l'Escola. Hem anat seguint de prop com funciona aquest tema i he estat molt interessada en el seguiment també de la Brigada de Menors, que actua, i jo diria que amb tant d'èxit, en molta problemàtica dels menors a Catalunya.

I jo, no només pels menors, però voldria fer-li una pregunta en el sentit de: pensen crear, potser, alguna brigada especialitzada o algun tipus d'especialització en el tema de les agressions sexuals a les dones i en el tema dels maltractaments? Donen alguna preparació especial als aspirants a policia amb aquest tema?, que —com sap molt bé el director de policia— en molts llocs hi ha comissaries especials, és a dir que el tema es tracta de manera diferent, perquè, de vegades, doncs, no és el mateix

explicar-ho a una dona que a un home i per aquest sentit li pregunto, també: quantes dones aspirants a policia estarien interessades en aquest tema o es destina especialment dones, o per igual homes i dones en aquest tema?

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula el director de l'Escola de Policia.

El Sr. DIRECTOR: Amb molt de gust contesto aquesta pregunta, perquè ha estat una de les preocupacions de l'Escola dotar tant la policia autonòmica com les policies locals d'especialistes per treballar en una matèria que té aquestes dificultats i que té un caràcter de generalitat molt més alt que el que ens donen les estadístiques.

Tots els alumnes del curs bàsic, és a dir, per tant, tant homes com dones, en el seu primer accés a la policia, ja reben informació especialitzada sobre la qüestió. Però també vull subratllar que a l'Escola de Policia de Catalunya, per primera vegada a l'Estat espanyol, s'han fet cursos del que en diem «Policia i violència domèstica», és a dir, no només..., que afecten el conjunt de les activitats que es produeixen amb molta freqüència —ho repeteixo— en el nostre país, i, per tant, això ha creat ja l'existència de determinats monitors que han sigut els alumnes d'aquest curs, que treballen tant en policies locals com en el cos de Mossos d'Esquadra, i cal dir que, respecte a la característica dels candidats, homes o dones, l'Escola ha optat perquè siguin homes i dones, en el benentès que en determinades qüestions sembla que el tracte dona-dona ha facilitat, en el moment històric en què vivim, la solució o l'atenuació del problema.

Però, en tot cas, des del punt de vista de l'Escola volem que des del primer grau de la formació policial tant els homes com les dones siguin conscients que aquest és un tema molt important i que el policia, amb la seva vocació de gestor harmònic del conflicte social, sigui quin sigui el seu sexe, hi ha d'intervenir i ha de donar les solucions positives a la qüestió.

Per tant, en aquest sentit l'Escola té una preocupació important en aquesta matèria.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor director. Vol preguntar la senyora diputada?

La Sra. ORANICH: Més que repreguntar, senyor president, voldria només acabar per dir que crec que és molt important, i agrair-li també l'interès en aquest tema al director de l'Escola de Policia i sobretot destacar la importància de l'afirmació que ens ha fet, perquè aquesta és una problemàtica més generalitzada del que diuen les estadístiques; veig que coneix el tema perfectament i en aquest sentit jo, especialment com a dona, voldria agrair-li l'interès.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Té ara la paraula el portaveu d'Esquerra Republicana, el senyor Josep Lluís Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor president. Nosaltres volem expressar la nostra satisfacció per la presència del senyor Rodés aquí com a director de l'Escola de Policia de Catalunya, ja que va ser precisament el nostre Grup qui en va plantejar la sollicitud de compareixença davant d'aquesta Comissió del Parlament, com a conseqüència de l'interès regular que el Grup d'Esquerra Republicana ha manifestat aquests darrers temps pels temes policials a través d'interpel·lacions; a través de preguntes sobre el mateix funcionament de l'Escola de Policia de Catalunya, tal com sap molt bé el director de l'Escola, per-

què li deu haver tocat de respondre-les per la via reglamentària; a través de la nostra presència a l'Escola en els finals de curs, cada nova promoció i en visites concretes per conèixer el funcionament, molt determinat, del dia a dia de l'Escola de Policia de Catalunya.

És a conseqüència d'aquest interès del nostre Grup pel tema policial que hem formulat la pregunta següent. A l'Escola de Policia de Catalunya hi conviuen aspirants a policies de dos tipus, els qui seran, en el seu moment, policies locals de distintes corporacions locals del país, i aquells que, en el futur, seran mossos d'esquadra. La formació, pel que sembla, és idèntica en un i altre cas, tot i que després, a la pràctica, les funcions policials que exerceixen uns i altres no són, no es pot dir que siguin exactament idèntiques. Aleshores, després d'uns anys d'aquesta pràctica docent a l'Escola, creu el director que aquest és un mètode que ha de continuar, vist també el perfil del model policial que hi ha en aquests moments a Catalunya? I, com a conseqüència, en certa manera, d'aquesta pregunta, és cert que les pràctiques que fan els aspirants a mossos d'esquadra al carrer les fan habitualment només amb policies locals i no també amb mossos d'esquadra? I, si és així, per què?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula el director de l'Escola de Policia.

El Sr. DIRECTOR: No és ben bé exacte que la formació sigui idèntica per als policies locals que per als mossos d'esquadra. Sí que és veritat que hi ha un tronc comú molt ampli, que fa que aquesta formació sigui semblant en uns casos i en els altres. Aquí sí que voldria fer una consideració general en el sentit que l'Escola de Policia de Catalunya, com tantes altres institucions que depenen del Govern, és una escola que participa del procés de reconstrucció nacional de Catalunya i, per tant, que té com a objecte la creació d'una policia nacional de Catalunya.

El fet que la policia estrictament catalana, que en el procés serà pràcticament l'única policia que es vegi, perquè els cossos i forces de seguretat de l'Estat estan destinats, al seu dia, a ser residuals en el sistema de seguretat pública de Catalunya, el fet que hi hagin dues institucions, el Govern i els ajuntaments, que tenen competències en matèria de policia, no obvia que aquesta policia treballarà en el carrer de forma coordinada, colze a colze, policies locals amb mossos d'esquadra i, per tant, és molt convenient que des del principi tinguin clar que en tant que agents de policia —que en tant que agents de policia— són policies sencers. I, consegüentment, el que es dona en la formació bàsica a l'Escola és una formació completa de l'agent policial. Després, cadascú anirà al seu cos i s'especialitzarà en la matèria que vulgui. És igual que una carrera qualsevol a l'universitat, un fa la carrera d'advocat i després és penalista o és internacionalista, però, en tot cas, la base cultural comuna és idèntica. Però, a més, en aquest cas —ho repeteixo— hi ha el fet que aquest policia local i aquest mosso d'esquadra treballaran despleats en el territori de forma coordinada i, per tant, és importantíssim que tinguin els mateixos referents culturals i policials.

També voldria corregir l'afirmació que ha fet el senyor diputat en el sentit que només es fan pràctiques amb les policies locals. No, miri, les pràctiques de policia les fem amb policies locals, amb mossos d'esquadra; amb la Policia Foral de Navarra, amb la Policia Nacional Francesa; si poguéssim, i és possible

que en un futur immediat sigui així, amb la Guàrdia Civil i amb la Policia Nacional. Per què? Perquè aquestes pràctiques a què tendeixen és a ampliar al màxim l'horitzó de la cultura policial del candidat a policia. Ara bé, no és menys cert que avui tenim mil cinc-cents mossos d'esquadra a Catalunya i uns vuit mil policies locals. La capacitat de desplegament territorial i organitzativa de les policies locals és molt més ampla que la dels Mossos d'Esquadra. Imagini's!, aquest any tenim, en el curs bàsic, set-cents cinquanta alumnes. Hi ha mil cinc-cents mossos d'esquadra en total. Si poséssim a fer pràctiques aquests set-cents cinquanta alumnes amb els mil cinc-cents mossos d'esquadra de cop, col·lapsaríem els serveis dels Mossos d'Esquadra, i és clar, la voluntat de l'Escola no és la de col·lapsar un servei de policia que, com sabem, és molt limitat numèricament i que progressivament s'anirà ampliant i això normalitzarà perfectament aquest tipus de pràctiques.

Per tant, es fan pràctiques amb les policies locals, amb el cos de Mossos d'Esquadra i amb altres forces de policia.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor director. Per repreguntar, el senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, moltes gràcies, senyor president. El senyor director de l'Escola de Policia deu haver observat que, tant en la pregunta escrita com en la formulació que hem fet aquí, no hem afirmat, sinó que hem preguntat, si era cert que les pràctiques es feien exclusivament amb les policies locals, justament perquè per tracte directe amb alguns dels aspirants aquesta era la impressió que ells ens transmetien. En tot cas –diguem-ne– celebrem la resposta del director de l'Escola; ens felicitem sobretot que en el futur els cossos i forces de seguretat de l'Estat tinguin el paper que els correspon, que, en el model nacional lògic de policia que desitgem per al nostre país, ha de ser estrictament amb un objectiu qualificatiu força encertat: el de «residual».

Aleshores, el que voldríem és fer una nova consideració al director de l'Escola de Policia de Catalunya en el sentit que la major part de cossos policials de països democràtics acostumen a disposar d'un fonament teòric, d'un *corpus* teòric, periòdic, com són revistes professionals adreçades a les seves mateixes policies, la Guàrdia Civil té les seves, la Policia Nacional també, l'Ertzantza també.

Pensa, l'Escola de Policia de Catalunya, com fa poc ens comentava en resposta a una pregunta escrita nostra el senyor conseller de Governació..., que s'estava pensant en la possibilitat d'editar una revista professional de la policia de Catalunya, és a dir, adreçada a la Policia Local i als Mossos d'Esquadra; l'Escola de Policia de Catalunya, tindria en aquest embrió de revista que sembla que s'està gestant, justament pensant en aquests dos pilars del que serà la futura policia de Catalunya, tindria un paper fonamental en l'elaboració d'aquesta revista? Quin coneixement en té d'això, el director de l'Escola?

I com que ja no tindrà, després, possibilitats de fer ús de la paraula, voldria aprofitar per felicitar el senyor Rodés per la tasca regular que duu a terme l'Escola que ell dirigeix.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyor director de l'Escola.

El Sr. DIRECTOR: Amb molt de gust contesto aquesta pregunta perquè, en el Pla estratègic 92-96, un dels projectes que tenim és l'edició del que ja se'n diu així, i n'està registrat el nom, *La Revista Catalana de Seguretat Pública* que va adreça-

da, no només com indica el senyor diputat als membres del cos de Mossos d'Esquadra i de les policies locals, sinó també al conjunt de la comunitat que està interessada en aquests temes. No li oculto que aquest és un dels projectes més difícils que tenim entre mans perquè la creació d'un coixí suficient de cultura de seguretat pública en el nostre país està a les beceroles i, per tant, no voldríem començar una revista amb un gran projecte i que després no poguéssim treure'n els números a l'any que fos necessari per manca de col·laboracions. La preveiem, a la llarga, com una revista que pugui sortir quatre vegades l'any, però ens sentirem molt contents si el primer any en treiem un o dos números. Com que tenim molta pressa, no volem anar massa corrents perquè efectivament la preocupació intel·lectual i científica per aquests temes en el nostre país encara és una preocupació jove i, en aquests moments, doncs, estem fent la recollida de les dades necessàries per poder, en el proper any, almenys, oferir a la comunitat un o dos volums d'aquesta revista.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor director. Hi ha una segona pregunta del mateix Grup, que la formularà el diputat senyor Rodri.

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Senyor director de l'Escola de Policia de Catalunya, la meua pregunta gira a l'entorn d'una paraula; és la paraula «reciclatge». No cal dir que en aquest moment no és cap novetat, però convé dir-ho, perquè de vegades les novetats, de tan sabudes, doncs, poden passar a oblidades: una de les coses que ens fa quedar molt bé en aquesta etapa de ressorgiment del nostre país és precisament l'Escola que vostè dirigeix amb tot allò que ja ha assenyalat alguna diputada abans, sobretot pel que afecta a coses de menors i de jovent que és allà on tenen bàsicament després una actuació..., diguem-ne, més «llibertat», entre cometes. De totes maneres, hi han problemes de reciclatge, segurament, perquè els que estem arran de carrer hem vist que algunes actuacions darreres dels Mossos d'Esquadra possiblement pequen, ja, o han agafat, ja, alguns dels vicis que la nostra Escola de Policia Nacional no hauria –entenem i per les explicacions i el programa que hem anat seguint el nostre Grup Parlamentari– de tenir.

Aleshores, la pregunta és doble en aquest sentit; és a dir, hi ha plans de reciclatge per a la policia que està al carrer? És a dir, el que va passar, per exemple, a Música Viva a Vic, en què la nostra joventut troba desaforada potser l'actuació... –potser, jo vaig veure'n alguna cosa, potser no seria tan, tan contundent, però alguna cosa sí que vaig veure en aquest sentit, allà–; per una banda això; altres, que s'ha parlat ja d'unes certes confidències estranyes per poder tenir informació que ens portaria a un tipus de policies que no haurien –em fa l'efecte– de caminar per aquí Catalunya, i aquesta seria la primera part. I la segona part és: lògicament, entenem que hi ha d'haver reciclatge perquè si el nostre pla –estic parlant d'Esquerra Republicana i els grups de la cambra que puguin recolzar-ho– creix en el sentit que Catalunya va obtenint competències policials, haurem de reciclar, evidentment, molta d'aquesta policia per a les noves competències que els puguin venir, sobretot pel que fa als capítols d'informació, informació i informació, que deu ser el pinyol d'una bona policia eficient com la que vostè ens està constantment recordant que vol fer, que fa i que nosaltres –ja ho ha dit el meu company– aplaudim.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula el director de l'Escola de Policia.

El Sr. DIRECTOR: Sobre aquesta qüestió que planteja, l'Escola és belligerant en el que considerem que ha de ser fonamental en la policia democràtica i, per tant, això vol dir en la policia de Catalunya, que és el respecte als drets humans en les actuacions policials i, per tant, l'Escola es converteix —diguem-ne, si vostès volen— en una mena d'*ombudsman* particular quan agents de la policia de Catalunya poguessin actuar amb menys rigorositat respecte d'aquesta qüestió. La qual cosa no vol dir que, en alguns moments determinats, en l'ús legítim i legal de la violència que tenen atribuït els policies, no puguin actuar amb determinada contundència, però sempre des d'aquesta perspectiva de l'estricta respecte als drets humans i, per tant, en el respecte absolut per la ciutadania. I, en efecte, una de les línies d'actuació de l'Escola és el retorn, gairebé cada any, de tots els agents o d'un 80 o un 90% dels agents a l'Escola, o bé per fer cursos d'especialització o bé per fer cursos de capacització o bé per fer cursos d'ascens, eh? I en aquests cursos sempre, sempre, sempre hi ha el recordatori d'allò que són les normes fonamentals de l'actuació de la nostra policia en el benentès que l'Escola i el conjunt del sistema de seguretat pública de Catalunya parteixen de la base que la policia de Catalunya és quelcom simbòlic o emblemàtic del nostre país i, per tant, que en certa mesura representa la imatge del país davant els mateixos ciutadans i davant de les persones que vinguin de fora. Per tant, en aquesta perspectiva, subratillo el paper —si vostès volen— vigilant de l'Escola respecte de les hipotètiques actuacions que anirien fora d'aquestes coordenades.

Pel que fa a la preparació de la policia i al control dels nous mitjans d'informació, tant l'Escola com la Direcció General de Seguretat estan amb una atenció constant respecte, no només de les noves tècniques, sinó d'aquells mecanismes de coordinació que permeten posar en comunicació els diversos cossos i forces de seguretat que existeixen a l'Estat. No els oculto que això té dificultats que depassen el nivell de la policia, però que hi ha una voluntat clara i una activitat sòlida en aquesta perspectiva i que comença a tenir respostes positives, encara que jo no voldria ara, aquí davant del Parlament, doncs, presentar un panorama angèlic de la necessària i imprescindible coordinació entre tots els cossos i forces de seguretat que actuen en el nostre territori, en el dia d'avui.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor director. Per repreguntar, té la paraula el senyor Jaume Rodri.

El Sr. RODRI: Som conscients d'aquesta dificultat darrera que subratllava el director de l'Escola de Policia. Potser per repreguntar, i abans de donar-li les gràcies per la seva compareixença i per la concreció, diguem-ne, de les seves respostes, com també del seu informe, jo voldria demanar si ens podria dir —ni que fos així, alt per alt, si no té aquí les xifres a mà—, des de la primera promoció que va sortir de la seva Escola fins ara, quants haurien passat el que se'n podria dir, d'alguna manera, reciclatge?

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula el director de l'Escola de Policia.

El Sr. DIRECTOR: Miri, tant pel que fa als mossos d'esquadra com a les policies locals, jo diria que més del 50% dels policies locals i mossos d'esquadra han passat per l'Escola de Policia només en aquests quatre anys darrers, la qual cosa, pel

que fa al cos de Mossos d'Esquadra segurament seria una mica superior al 50% i potser a per les policies locals seria una mica inferior; però, en el seu conjunt, més de la meitat de la policia de Catalunya ha passat per l'Escola almenys una vegada en aquests quatre anys.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor director. Pertoca ara formular les seves qüestions al Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la diputada senyora Maite Utgés.

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president. En primer lloc donar les gràcies, en nom del Grup Socialista, per aquesta compareixença; també manifestar-li la nostra satisfacció per aquest informe, i nosaltres pensem que els aspectes que més podem remarcar d'aquest informe i que podien tenir més interès per a nosaltres, pensem que els podem incloure dins de tres eixos. El primer, que podria ser sobre el funcionament de l'Escola de Policia de Catalunya, que s'ha parlat que uns 1.900 —si no ho he entès malament—, 1.900 mossos d'esquadra havien rebut formació en aquesta Escola; per tant, una xifra important. I també s'ha dit que, des del 1988 fins ara, l'Escola havia crescut quatre vegades; per tant, volem manifestar la nostra satisfacció per aquest creixement. El segon eix de què també ens ha parlat, ens ha dit que es pretén aconseguir un nou model de seguretat pública i d'alguna manera una cultura policial pròpia —ens ha dit— per tal de poder satisfer les necessitats socials i reals de Catalunya; ens ha agradat, i ha posat èmfasi també el director de l'Escola que a Catalunya hi conviuen diverses cultures i diverses races, i, per tant, això també és un criteri a tenir en compte dins de l'Escola. I el tercer i últim eix, que nosaltres considerem que també és important, és quan s'ha parlat de tot el tema de la participació dels ajuntaments i del conveni amb la Universitat; per tant, també considerariem aquests com a aspectes positius. Durant el seu informe també ens ha parlat d'un pla estratègic per als quatre anys, que esperem que d'alguna manera puguem conèixer, puguem conèixer aviat i que se'ns pugui donar la informació en el Parlament.

La nostra pregunta concreta és en relació amb la col·laboració amb altres institucions; se'ns ha dit també que aquesta col·laboració havia funcionat bé durant els Jocs Olímpics i nosaltres li volíem preguntar si es té l'esperit de continuar en aquesta línia, en aquesta dinàmica, què es pensa fer, quines actuacions?

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula el director de l'Escola de Policia.

El Sr. DIRECTOR: Moltes gràcies per la seva intervenció, i respecte a la qüestió de la col·laboració, no és només que tinguem la vocació de col·laborar: és que en tenim el deure estatutari, de col·laborar, i, consegüentment, seguirem, en aquests propers anys, recercant i establint tots els ponts i totes les vies de diàleg. Cal dir, i això ho vull subratllar aquí, davant del Parlament, que a l'Escola de Policia la col·laboració entre les institucions no ha fallat mai —no vol dir que sempre hagi tingut el mateix grau de dificultat, però no ha fallat mai— i que, per exemple, des del principi hem tingut tant professors com alumnes de tots els cossos i forces de seguretat de l'Estat, uns d'una qualitat, uns altres d'una altra, però, en tot cas, aquesta col·laboració sempre, sempre l'hem tinguda. De vegades, determinades instàncies són més fàcils de cara al diàleg, altres són més difícils, però en tot cas aquesta col·laboració no ens ha mancat,

tampoc els ha mancat la nostra, i pensem seguir per aquesta via amb el benentès que existeix treball suficient per a totes i cada una de les administracions, i que la coordinació té efectes multiplicadors en una situació de dèficit de cossos i forces de seguretat pública com el que hi ha a Catalunya. Per tant, la coordinació és una arma que té efectes multiplicadors a l'hora de garantir allò que és —que subratllava abans— la tasca de la policia: garantir els drets i les llibertats dels ciutadans de Catalunya.

Per tant, seguirem en aquesta línia, i, quan hi hagin dificultats, intentarem remuntar-les o intentarem superar-les de la manera que sigui, però aquesta és la línia que ens ve establerta pel mandat estatutari.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor director. Ve ara el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; per formular les preguntes, té la paraula el diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Sí, gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair la presència del director de l'Escola de Policia de Catalunya, i reconèixer, des del nostre Grup Parlamentari, la feina d'aquesta Escola i la projecció que té aquesta Escola. Aleshores, descriuré les quatre preguntes que hem preparat tots els membres del Grup de Convergència i Unió, perquè les contesti en l'ordre que li plagui més al senyor director.

Una seria en el marc de la unitat europea, molt actual, preguntariem: quina relació tenen, des de l'Escola de Policia, amb les policies europees? Una altra seria: com pretenen aconseguir —s'hi ha referit abans, però ho podria especificar una mica més— que la imatge i el prestigi de la policia catalana sigui valorat i reconegut per la societat en general? Una altra seria: quins criteris inspiren l'acció preventiva de les policies, tant en el vessant català com les policies locals davant de l'acció repressiva? I finalment seria: en relació amb la policia comparada que dèiem abans, del marc europeu, com valoreu, els que heu tingut contactes amb aquestes organitzacions, l'actual situació dels Mossos d'Esquadra a casa nostra?

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula —moltes gràcies— el senyor director de l'Escola de Policia.

El Sr. DIRECTOR: Bé, en primer lloc, pel que fa a la relació amb les policies europees, cal dir que, pel que fa a l'Escola de Policia i, en general, a la policia de Catalunya, tenim les mateixes bones relacions que té el nostre país; vull dir que l'Escola de Policia no n'és una excepció. Participem, des de fa dos o tres anys, en tota una sèrie d'activitats que impliquen una acció operativa amb les policies europees, i, sobretot, des del punt de vista del que és el centre de l'activitat de l'Escola, que és la formació i la recerca, estem connectats amb els centres de documentació policial de totes les policies de la Comunitat, i d'alguns països extracomunitaris com Suïssa o com Suècia.

Precisament els apuntava, en el meu informe a la Comissió, que acabem de celebrar aquests darrers dies d'octubre les II Jornades de la Xarxa Europea de Documentació Policial, que és una xarxa que existeix en el marc de les institucions comunitàries i que treballa de tal manera que permet acumular la informació i disseminar-la en el conjunt de les policies europees. Els he dit com ens ha estat de fàcil, per exemple, superar els límits del jacobinisme francès per establir relacions molt, molt fecundes amb el Ministeri de l'Interior francès i amb les escoles de

formació de la Policia Nacional Francesa, amb les quals des d'enguany tenim intercanvis de tal manera que professors de la Gendarmeria o de la Policia Nacional Francesa vénen a participar en les activitats de l'Escola, els nostres professors van a les escoles de la Policia Nacional Francesa, i els alumnes també.

És a dir que, en aquest sentit, la construcció europea també passa, també passa per la interrelació policial, tot i que és veritat que, en la mesura que la policia forma part d'allò que es diu el «nucli dur» de l'estat, semblava que havien d'haver-hi grans dificultats per a aquesta interconnexió; doncs bé, s'ha demostrat que no, que és fàcil, encara que tingui un cert cost, doncs, aquesta intercomunicació, i sobretot que, malgrat aquest cost, es tracta d'una inversió utilíssima per al conjunt de les policies —per a nosaltres també, òbviament.

Pel que fa a la segona pregunta —la incidència del procés formatiu en el prestigi de la policia de Catalunya, tant dels Mossos d'Esquadra com de les policies locals—, a mi em sembla que el Govern ha fet una opció molt clara respecte al fet que no podem tenir una policia de qualsevol mena; que la policia —que té un alt cost per als municipis i per al Govern— només podia ser de primera classe, perquè la diferència entre ser de primera classe o de segona ja repercutia de tal manera en la seguretat dels ciutadans que no era una inversió adequada, la de no fer-ho al millor possible. Conseqüentment, hem adoptat un model de formació a llarg terme, començant pel curs de formació bàsica i arribant, doncs, en el marc de les estructures noves que estableix la Llei de policia de Catalunya, fins als superintendents, que permeti dotar tots i cada un dels agents de policia d'una cultura policial, però també d'una cultura general, suficientment sòlida perquè el ciutadà de Catalunya el respecti per si mateix. Aquí, hem incedit de forma molt especial en les actituds dels policies; per exemple, la policia de Catalunya —vostès ho hauran observat en la seva vida quotidiana— és una policia uniformada —la policia democràtica és sempre una policia uniformada—, i una policia uniformada que duu correctament l'uniforme és un element, és un element extraordinari de prevenció i de dissuasió del delictes.

I, en aquest sentit, reprenc la tercera pregunta que vostè feia, perquè hi ha un component repressiu en l'acció de la policia, com hi ha un component repressiu en tots els aparells de l'Estat, però cal veure on es posa l'accent. Doncs bé, en l'Escola de Policia de Catalunya i en el sistema de seguretat pública de Catalunya, l'accent es posa en la prevenció i en la dissuasió, i això implica donar als agents de policia, a les unitats de policia, aquells instruments necessaris perquè no hagin d'actuar en l'última instància, sinó que la seva presència en el carrer —d'aquí aquesta importància que dèiem abans de la policia uniformada i en el carrer—, doncs, dissuadeixi o disminueixi la delinqüència, i, per tant, en aquest sentit, augmenti la seguretat del conjunt dels ciutadans.

Pel que fa a una anàlisi de policia comparada en relació concreta amb el cos de Mossos d'Esquadra, el cos de Mossos d'Esquadra és un cos de policia en embrió —és a dir, no es pot dir encara que sigui la policia; és una policia en embrió—, però això no vol dir, per altra banda, que no tingui tots aquells elements d'actuació, d'infraestructura, de mitjans que li permetin actuar, en l'estadi actual del seu desenvolupament, com una policia integral, com una policia d'estat i com una policia amb competències. De vegades se sent dir que els Mossos d'Esquadra no

tenen competències; doncs tenen les competències de la policia d'estat, i jo diria que les exerceixen dia a dia, cada vegada amb més capacitat, amb més professionalitat i amb més èxit professional, i això és el que fa que, comparativament, tenint en compte el nombre limitat dels seus efectius, pugui ser comparada positivament amb la resta de policies de la Comunitat Europea. El que passa és que, naturalment, un cos de policia petit té menys incidència en el conjunt del teixit social d'un país com el nostre que la que tindrà quan haguem superat, per exemple, una xifra que seria la dels cinc o sis mil efectius, que seria quan podríem dir: tenim una policia amb el nombre d'agents adequats en relació amb la població, i que podria estar disseminada pel conjunt del territori. No vull dir que la policia, en definitiva...

una de les seves eines fonamentals és el control del territori; doncs bé, a aquesta fase, encara no hi hem arribat, però, comparativament, jo diria que passem l'examen amb bona nota.

No sé si amb això he contestat la...

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Penso que ara només cal afegir el meu agraïment a la seva presència al cúmul d'agraïments que ha tingut al llarg d'aquesta tarda per la seva presència aquí, i, per acomiadar com correspon al compareixent, suspenem per uns breus minuts, perdó, segons, aquesta sessió.

Moltes gràcies.

(El debat del punt primer de l'ordre del dia, únic que es transcriu, fineix a un quart de set de la tarda i deu minuts.)

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

- ☐ i Edició impresa
☐ m Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admès).

BUTLLETA

Nom NIF

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) ☐ i ☐ m

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / xec al portador)

..... de de 19

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.

Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el Butlletí Oficial del Parlament
de Catalunya (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-3.468-82. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7992 (sèrie C)

Imprès per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

